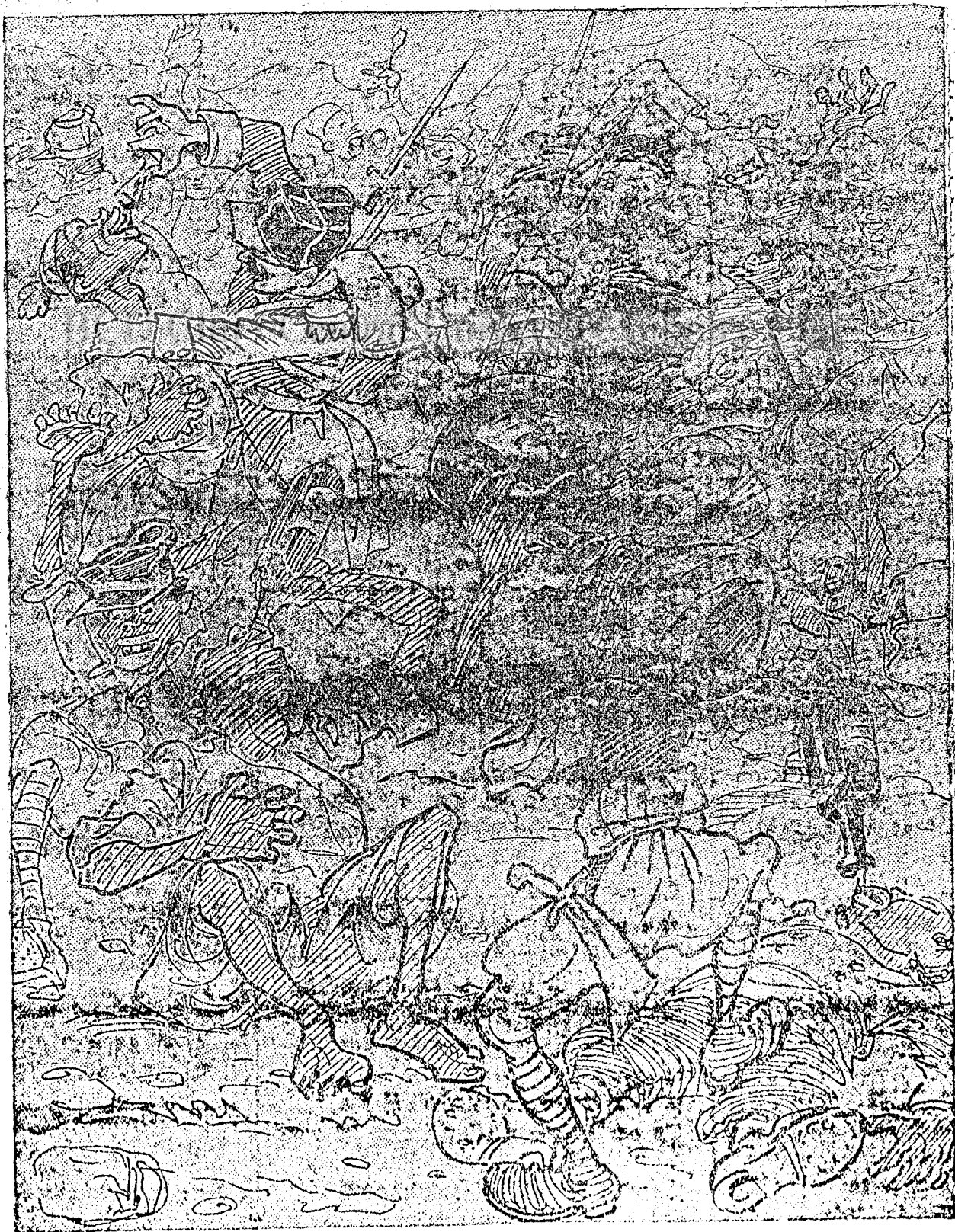

Cum luptă trupele Ententei

Doăzeci de luni de război — și nici o biruință mare pentru Ententă. In schimb, vin vesti defa statele Ententei — despre banchete mari, toas-

furi și discursuri rostite, in care la paharul de vin, tot jură că vor lupta până la biruința finală.

La sfintele Paști.

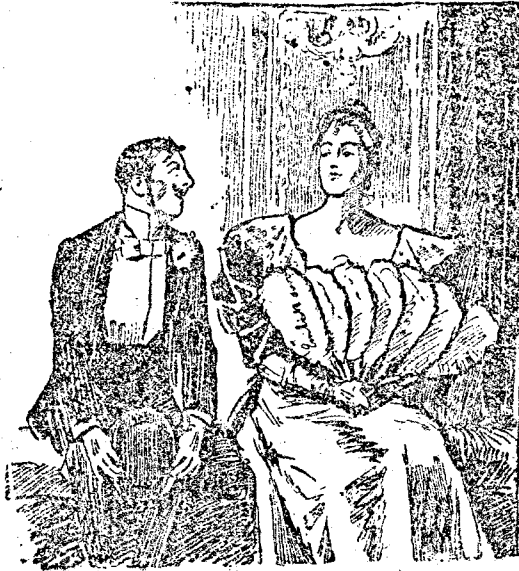
...Cu »Sărbători ferice«
 Și »Christos a înviat din morți!
 Salut pe frații ce-am lăsat
 Când la luptă, am plecat,
 Salut părinți, frați și surori,
 Că nu știu ceasul când o să mor,
 Salut tot neamul românesc
 Cu nume de viteaz vă numesc.
 — Popor brav, cu bun renume,
 Dela Romani totul ne spune,
 Care ori și unde 'n lupte
 A luptat cu mii și sute,
 Apărându-și țara, tronul
 Și rugându-se la Domnul,
 Apărând cu bărbăție
 Pe 'mpărat și-a lui moșie
 Și-acest teren câștigat
 Cu mult sânge de-ai noști frați,
 Ne luptăm ca să-l menținem,
 Ori mai bine să pierim,
 Mai bine mort, cu vitejie
 Decât bogat și 'n robie.
 Vom lupta până la unul,
 Puste ei cât vor cu tunul,
 Vină plumbii mii și sute,
 Noi în »Deckung« ne-om ascunde,
 La' să vină cât de mulți
 Că vom sta ca brazii 'n munți,
 S'apărăm pe-al nost' împărat
 Aceluia ce-am jurat...

Și eu le-am zis acestea la Înviere
 Să vă fie spre mângăiere,
 Vouă, suflete 'ndoliate
 Vă dorim cu sănătate
 Sărbători vesele și curate
 De cari noi n'avem parte.

Mai trimit o salutare
 La frații de prin spitale
 Cu »Christos a înviat!
 Vă salut dragii mei frați,
 Frați de arme și eroi
 Din acest crâncen război.
 Voi, eroii cu răni multe
 Căpătate prin redute,
 Voi, eroii cu răni grele
 Din granate și șrapnele,
 Vor fi multe răni, frate
 C'avem mulți dușmani pe spate...
 ...Pieptul nost' zid îl vom face,
 S'apărăm țara de toate,
 Pe marele nost' împărat
 Pe care Dumnezeu ni-l-a dat.
 Că noi în linia de foc
 Li dorim viață și mult noroc...
 ... Cea din urmă salutare
 O trimit la fiecare
 Cetitorii mici și mari!
 Vă poftesc la sărbători
 Viață lungă, trup cu flori,
 Traiul bun și 'n fericire
 Apoi mai grabnică 'ntâlnire,
 Și vă strâng mâna la toți,
 Christos a înviat din morți!

Ioan Ștefan,

PACAT ȘI IAR PACAT

— Bine, domnule avocat, de ce nu te însori? Pentru așa bărbat ca d-ta e păcat...

— Dar, mă rog, doamnă, eu sunt deja însurat.

— Ce păcat!

Partea diavolului.

Se zice că un om foarte bogat
 A zidit cu mari spese 'n alui sat
 — Ca pomenire dup' alui tată —
 O biserică prea minunată.

Sosind vremea ca să fie sfântit,
 După lege, acel locaș cinstit,
 Bogătanul de drum se pregăti
 Și pân' la vlădica călători.
 Pe acela 'l rugă cu umilintă,
 Ca, de cumva-i modru și putintă,
 Până la-alui sat să ostenească
 Și biserica să o sfintească.

Vlădica rugarea i-o și primi
 Și pe ziua pusă în sat sosi;
 Cu popi învățați și cu parade,
 După cum vlădicilor se cade.
 Fiind adunați în biserică,
 Inlemniră toți de mare frică;
 Căci li se arătă Necuratu,
 Măsurând biserica cu cotul!
 Dup 'o vreme sfântitul vlădica
 — Dărdăniind încă dinții de frică,
 Întrebă: Tu, al Domnului vrăjmaș,
 Ce cauți în acest cinstit lăcaș?
 — Am venit — zise el, sumet foarte —
 Să-mi iau din biserică a mea parte;
 Căci mai toți banii aicia spusăți,
 Sunt pe cale nedreaptă câștigați.
 Deci din biserică — mare parte
 E scrisă în a mea neagră carte.
 A mea parte cu mino-o voi lua,
 Pe cealaltă — o sfintiți cum îți vrea!

Acestea zicând diavolul, porî,
 Iar norodul adunat se trezi,
 Că din biserică cea frumoasă
 Numai fundamentul mai rămase.

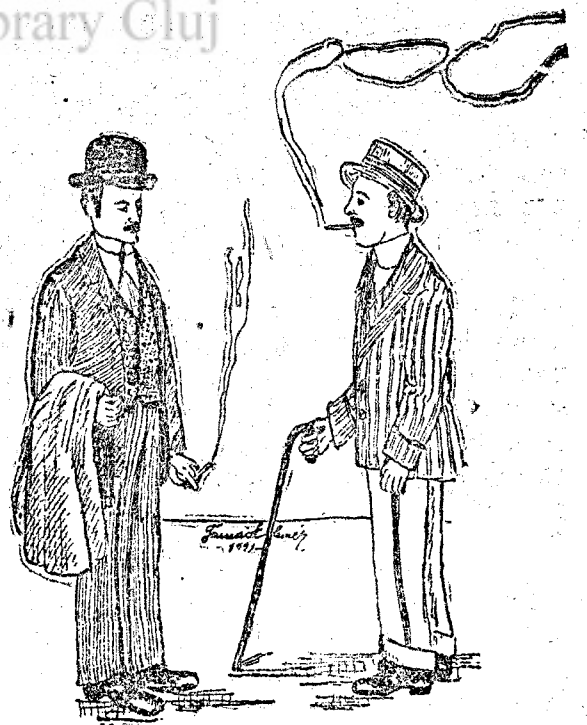
I. Popu.

Morarul și birtașul.

Un morar alb de făină
 A ajuns în iad la draci.
 Pentru vama cea puțină
 Ce-a luat dela săraci...
 Și-acolo el întâlnește
 Un vechiu prietin, un birtaș,
 Care cătră el grăbește
 Și-l întreabă mereuș:
 Da sosit-ai și tu, frate
 La năcaz și la nevoi,
 Spune-mi, pentru ce păcate
 Te-or împins aici cu noi?
 — Pentru prea puțină seamă!
 Numai pentru c'am luat
 Măsura cu vârf de vamă
 Dela câți le-am măcinat...
 Sfântul Petru așa îmi spuse:
 Că morarii câți nu rad
 Văitășul de grăunte,
 Toți cu toții merg în iad.
 Că păcate ușurele
 Se mai șterg și cu prinos,
 Dar grăuntele sunt grele
 Și la cumpeni trag prea jos...
 — Cumpenile nu sunt bine!
 Zice birtașul mișel,
 Cei buni cu cei răi din lume
 Se pedepsesc tot un fel.
 Vezi, eu n'am făcut ca tine,
 Măsurile mari și mici
 Le-am vândut goale, nu pline...
 Și de-aceea 's tot aici!...

Dea Ramiro.

MALITIOS

A.: Și așa, domnule, acel malefice m'a descris la toți prietenii săi ca pe un miserabil! Bine, ce zici să sufer eu aceasta?

B.: Ei să vezi, depinde numai de aceea, dacă acela, care te-a zugrăvit astfel este om de încredere sau nu?

UN GINERE DRAGUT

Ea: Înainte de ce plecăm la gară, ca să primim pe mama îți spun, că ea nu poate suferi fumatul.

El (mare fumător): Cu atât mai bine. Atunci va pleca curând înapoi.

ANECDOTE CU PERCIUNI

În școală, învățătorul întreabă pe micul Ițig: »Cât fac 555 coroane cu 2½ procente?»

— Domnule învățător, astfel de gheșefturi nu face tatăl meu de loc, răspunde Ițig.

Moisi Diamant merge la cofetar și zice: »Dă-mi o prăjitură«. Cofetarul îi aduce prăjitura. Moise se uită la ea din toate părțile și zice pe urmă: »Nu mi-o poți schimba pentru o înghețată?» »Poftim, mă rog«, răspunde cofetarul și îi aduce o înghețată. Moisi consumă înghețata și pe urmă își ia pălăria și bastonul și vrea să plece. »Dar, mă org, plata!« îi strigă cofetarul. »Wie haisst plata? Doar am schimbat prăjitura.« »Dar nici prăjitura nu ai plătit-o.« »Ei bine, dar mâncat-am eu prăjitura?»

Șmule: »Ciudată treabă, când beau cafea neagră, nu pot dormi«. Jaiteles: »La mine e tocmai invers, când dorm nu pot bea cafea neagră.«

Moisi Diamant întreabă pe stradă p'un domn, care are grabă mare, câte ore sunt; domnul să uită la ciasornic și zice »unu« și dă lui Moisi o palmă. Moisi se întarce și zice: »Sânt vesel, că n'am întrebat cu o oră mai înainte pe domnul acesta.«

Rosenduff la scaldă: »Să-mi dai un bilet de scaldat«. Cassierul îi dă biletul, care costă o corană. Rosenduff: »Tiu, da scump de tot!« Casierul: »In abonament este mai efin, zece bilete costă numai nouă coroane.« Rosenduff: »Dar bine, poți să-mi garantezi d-ta că eu mai trăiesc zece ani?»

Oficerul la bal: »Domnule Goldstein, fata d-tale dansează admirabil.« Goldstein: O, aceasta încă nu-i nimica, dar s'o vezi cum înoată pe spate!»

LA 40 GRADE CELSIUS

»E foarte frumos dela Dumnezeu, că a lăsat să inflorească trandafirii tocmai în acel anotimp, când omul transpiră mai mult.

GALANTERIE

În inima tânărului Morit, în etate de zece ani a încolțit primul amor pentru tânăra Ida, în etate de 12 ani. Ori și unde și ori-când numai poate, Moritică îi confirmă a lui mare dragoste și adorațiune.

Într'o zi feerică de primăvară ei parcurg grădina publică, trandafirii se închină — și Moritică face curte cavalierească alesei inimei sale.

Deodată Idalica rosește oprindu-se înaintea unui pavilion — hesită nițel și pe urmă zice decisă: »Un moment« — și urmând unui imbold iresistibil dispăre prin ușa pavilionului.

Când după câteva minute reapare, își scoate portofelul pentru a achita un gelogan, dar Moritică atunci să bate mândru în piept și zice: »Pardon, mademoiselle, deja e totul achitat.«

Găcitură.

- nimic
- ultur
- lună
- ācaz
- avril
- staș
- āșină
- tavă
- avid

Unde vedeți știrbitură
În această găcitură,
Puneți slove potrivite,
Cari din sus în jos cetite
Ne dau un nume de oraș,
Unde ai noștri Românași
— Ca 'n tot locul, cum știu ei,
S'au luptat ca niște lei.
Celui ce o va deslega
Un frumos prezent i-oi da
Când voi fi Papă 'n Roma!

Un preot.

Negru împărat.

Să n'ajung soarele cu picioarele și luna cu mâna și fustei cu mblăceii, da și nu mă țină sfintii de păr cu dinții, de nu voi spune o poveste cum n'a fost și nu mai este!

A stat un împărat, Negru împărat, ce a avut palat frumos afumat... și a avut stăpânirea — de lături de sat, peste-un neam de oameni mândri și frumoși, ca funinginea din coș... împărat cu capul mare, cât e fundul de căldare, pe piept și 'n spate cu medalii late din petece aruncate; împărat vestit de — foame, cât e iarna mai tot treaz..., la băta sprinten de — fugă..., ca iepurii de viteaz.

Cum se vede a fost un țigan, numai n'a fost țiganul singur, ci a mai avut și o pacoste de țigană premenită, curătea să-ți întarci pruncii cu ea... ba a mai avut și niște prunci-purdei făr' acuma n'am nimic cu ei, până pe de altă dată, o plăcintă cu răbdare peste gură i bată! ci mă 'ntorc la dada lor, bată-l muchea de topor!...

Tui moșului, să nu vă luați după gu-

ra mea, că ea lepetește multe rele, bune, dar firul poveștii tot napoi rămâne.

Într'o zi de vară, un român aduce țiganului o coasă de tocmit. Țiganul bun bucuros, nu să știe lipsa omului de lucru, ci unde nu îndreaptă coasa pe ileu, îi face teacă din scparță de salcă, o începe pe lângă sine cu cureaua cea de tei și cine-i domn în hemei? Țiganul sare și să duce din dărătul cortului și dă a făia la cucute zicând: așa vor cădea dușmanii naintea mea, cum cad cucutele acestea...

Țineți-vă, români, nu-i glumă! Unde să știu să m'ascund, că mă bătut focul meu?... (Mi 'i groază să și povestesc mai departe, să nu care cumva să m'audă. Tăceți, numa 'ncet!

Dup'aceea prinse pe murgul înstelat în spate cu coastele numărate..., încălecă pe el și plecă la ceilalți țigani să le arate cum îi stau armele de bine.

Mergând pe drum dă a se uita spre dreapta și văzându-și părul negru încrețit și uns, de sclipia, îi veni voie să zică: da, eu aș putea fi un birău!

Mai mergând câtva, iar căută spre stânga și zise: da, aș putea fi și un solgăbirău! Și văzându-se călăreț cu sabie, se îmbărbătă și mai și: da decum să nu pot fi solgăbirău, puteare-aș fi și împărat! — cum e zisa: împărat cu tei legat, Negru împărat!

Un păstor din întâmplare stătea în marginea drumului și asculta cum vorbește țiganul cu sine singur, iar țiganul cum îl vedea strigă din puteri: ce stai omule în calea mea, că calul nu-l pot ținea să nu sară peste tine să te facă tot sfărâmă...?

— Eu nălfate împărate sunt un biet orb de pe sate și de aceea stau naintea măriei tale, c'am auzit că părul înălțatului împărat ar fi bun de leac pentru ochi și mă rog frumos să faci bine și cu mine, să-mi lași părul să m'atinge cu el pe la ochi, doară m'aș tămădui...

— Da de pe ce mă cunoști tu, mă, că eu sum împărat, dacă nu mă vezi?

— Te cunosc, înălfate împărate, pe tropotul cailor..., pe zărăitul armelor.

— No, acum văd că mă cunoști, vino dar și-ți atinge părul meu de ochi, ca să te vindeci.

Păstorul s'apropie pipăind după părul împăratului, până ce-l nimereste și prinde a se șterge cu el la ochi.

Măria sa țigănească văzându-se în atâta cinste, n'avea vorbe de bucurie, în vreme ce păstorul cu sfială își da cu părul pe la ochi. Dar cum păstorul prindea numai de vârful părului, Negru împărat îi zise în glas de poruncă: da prinde mai de tot, măi, că-i mai cu leac, de vrei să te vindeci!...

Să prindă, gândia în sine, să se vindece omeneste, dacă el e cel dintâi supus al împărăției mele, nefiindu-i nici în pragul gândului că ce răvaș are să tragă pentru bunătatea sa.

Pe semne, părul a fost cu leac, că păstorul cum l'a înfășurat după mână... cum i se și deschiseră ochii, și ca semn de mulțumită înălțatului împărat pentru leac, îl trase jos de pe cal și'l flocăi colea, știți, voi pui moșului cum se flocăiesc căpeteniile țiganilor!

Într'un târziu, scăpând de cinstea or-

bului, țiganul o luă la fugă, nici îndărăt să-și caute. În fuga lui se întâlnește cu un român, care văzându-l flocăit și sângerat îl întreabă, că ce a pățit și unde aleargă.

— Da nu mă cunoști tu de pe ludaie că vin dela bătaie!?... răspunse, țiganul.

— Că bine zici, măi țigane, da cu ce se băteau acolo?

— Mă, o nu știi tu cu ce să bat? tot cu lingurile preste cap... Vezi, ia! și sângele ăsta e tot din ei, din dușmanii cei răi.

— Da în tine cu ce dădeau, fârtate?...

— În mine dădeau numai cu o nua, de care trag boii în ea...

Ajuns la ortaci, țiganul nostru le priți: auziți, more! Luați seama, că unde-i drumul cotit, acolo-i orbul pitit... și părul înălțatului împărat, e tot pale pe cale!...

Trageți-mă de ureche, dac'o mai avea păreche!

Doctorul ce nu ia dela săraci.

Doi prieteni vorbeau despre doctori: că unul e așa, că altul e așa.

— Numai doctorul X e om de omenie, o spune și el, o spun și eu, cel puțin știu că dela săraci nu ia bani!

— Auzi, auzi! se miră celalalt.

— Și uite de ce nu ia dela săraci, pentrucă la săraci când e chemat, nici nu se duce.

Aforisme.

Românii au 99 de daruri bune; le lipsește unul să împlinescă suta: când bate unul pe altul, al treilea râde.

Patru lucruri sunt greu de scos: dinții din gură, sărăcia din casă, nebunia din cap și datoria veche.

Vai de hoțul care e sărac și de săracul care e hoț.

Când vei vedea două persoane certându-se, nu pune urechea, că ți-o trage la judecată!

Când vedeți un om descult, să știți că picioarele sunt ale lui; dacă vedeți că unii au cisme multe, să aveți bănuială de unde sunt.

Omului sgârțit îi place muzica după ce moare.

Intre fetițe.

— Tu nu crezi, că părul Letiției este colorat?

— Nu, pozitiv nu!

— De unde-o știi?

— D'acolo, că am fost de față când și l'a cumpărat!

La bal.

— Cunoști pe d-șoara de acolo?

— Am dansat cu ea; dar așa de greu dansează, parcă și-ar purta zestrea în buzunar, în bani de nichel.

GHICITURI

Ce va să zică chipul acesta? Aflați!

Ce va să zică chipul acesta? Aflați!

Editor și redactor responsabil: D. Birăuțiu
Tipografia »Poporul Român«, VII., Ilka-utca 36.

Dela administrația »Foaia Poporului Român«, Budapest, VII., Ilka-utca 36 se poate comanda următoarele:

Harta Europei

cea mai nouă ediție, care cuprinde toate țările învrăjbite, fiecare țară separat colorată costă 1.50 cor., plus 10 fileri porto postal.

Calendarul „Foi Ilustrate“

cu diferite ilustrații originale din războiul mondial, pe care ar fi bine să-l aibă fiecare om, pentru ca să-l țină ca o amintire din aceste timpuri grele. Costă numai 30 fileri, plus 5 fileri porto postal.

Rugăciuni pentru soldați

cu binecuvântarea Pr. S. L. episcopul Dr. E. Cristea (pentru gr. orientali)
Prețul: 1 exemplar cu porto postal 10 fileri;
50 exemplare cu porto postal 3 cor. 20 fileri;
100 exemplare cu porto postal 5 cor. 30 fileri.

Octoihul

(carte frumos legată în roșu, cu 320 pagini), care cuprinde toate cântările bisericesti, ca: Rânduiala Vecerniei, Utronei și a Liturghiei; cele opt glasuri pentru Duminică, Podăbișle, Poșileu, Pripele, Cațavasiile, Irmoasle, Svetilnele și multe altele, costă numai 2.40 cor., plus 20 fileri porto postal.

Obiceiuri noi

În Viena, Berlin, Budapesta și alte orașe se poate capta păsca, cuneta, tiam și ceilalți articoli, numai cu cupoane. Când merge bucată-

reasa la târguit (trebuie să aibă mare grijă, ca să nu schimbe cupoanele.